

Hejsek 5

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIX leden 2024

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Vítejte v novém roce! Jak jste si užili vánoční svátky? Copak jste měli ke štědrovečerní večeři? Měli jste kapra nebo třeba kubu nebo něco úplně jiného? Slyšel jsem, že někdo dělá na Štědrý večer i obalovanou brokolici a smažený hermelín. Já bych si tedy dal úplně všechno! A co teprve cukroví... Jak já bych se nadlábnul! Rohlíčky, marokánky, linecké, vosí hnízda, kokosky a koule všeho druhu, perníčky — mňam! Nojo, omlouvám se, trochu jsem se rozvášnil. Uteklo to jako voda a už budeme ve škole do sešitů, do kalendářů a do kronik i na pamětní lístečky psát rok 2024! No, já zírám jako tele na nová vřata, jak se říká, kam ten před-

chozí rok zmizel a těším se, co zažijeme ten následující. A že toho bude! Krom toho, že budeme muset dokončit nám přidělený případ vraždy Františka Kříže, nás čeká i 14. divadelní festival Čtrnáctky, na nějž budeme muset nacvičit divadlo. Tak už se na to těším!

Haf! Haf! Haf!

Všechno nejlepší přeji k narozeninám Áně, která je slaví přímo na Nový rok! Nikdo jiný, pokud se nepletu, v lednu narozeniny neslaví.

Haf! Haf! Haf!

Na webových stránkách i tady v Pejskovi už naleznete seznam výprav na celý rok, tak si je nezapomeňte napsat do kalendářů, ať vám nic neunikne a nevleze vám do toho něco jiné-

ho. Kdyby se něco změnilo, samozřejmě vám dáme včas vědět. Třeba už o víkendu koncem ledna se vypravíme nejen bruslit, ale také pořádně pohnout detektivním případem. Doufejme, že z toho vyjdeme jako slavný Sherlock Holmes nebo Hercule Poirot a vše se nám podaří dobře rozklíčovat. Myslí, že už jsme na hodně dobré stopě!

Haf! Haf! Haf!

Jak správně mnozí z vás odhalili, v minulém Pejskovi jsem to nějak popletl a napsal jsem, že se nám drak

zamotal do Petřínské rozhledny, i když jsme ani nebyli na Petříně. Jsem já ale nějaký popletený! V září jsem vám k narozeninám přál granule, v říjnu se mi omylem do textu dostala pruhovaná palačinka, v listopadu zas padaly brambory ze stromů... Co to se mnou jenom je? Jsem nějak zmatený a nezvládám přemýšlet s čistou hlavou. Je mi nějak divně, takový zvláštní pocit mám. Nevíte, co by to mohlo být? Napište mi to prosím, moc by mi to pomohlo.

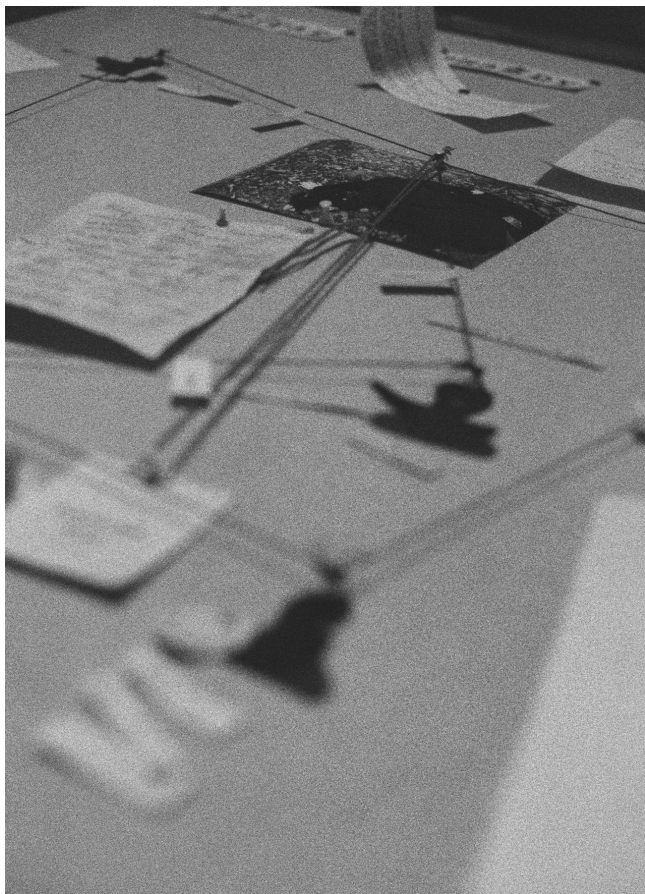
Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

9. 1.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
16. 1.	Družinovky	
	mladší	(16.30—18.00)
	střední	(17.00—18.30)
	starší	(18.00—19.30)
23. 1.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
26. — 28. 1.	Lednová výprava	

A dále?

23. 2.	Čaj	(16.00—19.00)
24. 2.	Výroční výprava	
8. — 10. 3.	Divadelní výprava	
28. 3. — 1. 4.	Velikonoční táboření	
6. 4.	Uklid'me česko	
26. 4.	Čaj	(16.00—19.00)
17. 5.	Generální zkouška divadla	
18. a 19. 5.	Divadelní festival	
14. — 16. 6.	Oddílové hry o Štítek táborníka	

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám do nového roku!
Jak jste si užili Vánoce? Doufám, že jste dostali všechno, co jste si přáli. A co novoroční předsevzetí, dáváte si?

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Připomínáme, že jsme už
vypsali všechny termíny do

konce školního roku, tak
si je zapište do kalendáře.
V lednu nás totiž čeká vý-
prava do ZOO!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám všechno nejlepší
k narozeninám Stelle a Miš-
ce!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

4. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
11. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
18. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
25. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
26. 1.	Čaj	(16.00—18.00)
27. 1.	Výprava do ZOO	

A dále?

24. 2.	Výroční výprava
8. — 9. 3.	Březnová výprava
31. 3. — 1. 4.	Velikonoce
18. — 19. 5.	Divadelní festival
15. — 16. 6.	Štítek

Štěně

Vánoční výprava

Vánoční výpravy se zúčastnilo pět statečných malých Vpředáků. Sešli jsme se tradičně na Hlavním nádraží a nejprve jsme jeli nacpaným vlakem do Kolína. Tam jsme přestoupili na menší lokální vlak, který už jsme měli z velké části jen pro sebe, a dojeli jsme až na Sázavku. Před námi byla cesta závějemí sněhu a lesem na chatu. Letos jsme ale naštěstí nikde nebloudili, cesty byly poměrně zřetelné. Netrvalo to tedy tak dlouho a došli jsme do cíle. V chatě jsme především hned zatopili a pak se také navečeřeli. Protože ještě nebylo tolik hodin, zahráli jsme si i pár her. Poté už ale nastal čas jít si vyčistit zuby a zalézt do spacáků. Těsně předtím, než jsme šli spát, dorazili i velcí Vpředáci, kteří vyjížděli z Prahy později.

Ráno jsme vstali do vychladlé chaty. Rychle jsme ale opět zatopili, a tak nás zima netrápila. Před sobotním náročným programem jsme se nejprve posilnili snídaní a teplým čajem. Následně jsme si nachystali žrádlo pro hrocha a vydali jsme se na procházku. Cestou jsme si kromě zdobení stromečku žrádlem pro hrocha především užívali sněhu. Koulovali jsme se, stavěli sněhuláky, dělali ze sněhu co největší kouli... A samozřejmě došlo i na eskymáckou honěnou a sněhový boj o vlajku. Dopoledne rychle uteklo a byl čas na oběd — těstoviny s červenou omáčkou.

Dopoledne jsme věnovali přípravám na oddílový vánoční

večer. Někteří vařili večeři a puding, jiní pekli vánočku a dělali vosí hnízda, další chystali vánoční stromeček a adventní věnec. My malí jsme toho ale obešli nejvíc. Nejprve jsme z papíru vyráběli ozdoby na stromeček. Mimo jiné jsme udělali dlouhatánský papírový řetěz. Pak jsme si všichni vyrobili lodičky z ořechové skořápky, abychom s jejich pomocí mohli večer věštit, co nás v příštím roce čeká. Také jsme kreslili kroniku a každý z nás udělal jedno výborné vosí hnízdo. Šli jsme také ven, kde jsme si hráli na zloděje a kradli nepozorným hlídačům z muzea drahokamy a jiné cennosti. Pak jsme se klouzali na sněhové klouzačce u chaty. Než jsme šli zpátky dovnitř, stihl nás ještě Jenda vyfotit, jak za pomoci prskavek píšeme PF 2024. V chatě nás před večeří čekal ještě poslední úkol — aranžovali jsme cukroví na talíře.

A už tu byl večer! Po večeři jsme šli nejprve ven pouštět lodičky na vodu a věštit budoucnost. Pak jsme se vrátili do chaty a zahájili jsme večer u stromečku. Zpívali jsme koledy a pochutnávali jsme si na cukroví. Došlo i na oblíbenou hru puding. Pak už byl čas i na naši vánoční tombolu. Všichni jsme během odpoledne dali pod stromeček jeden vlastnoručně vyrobený dárek. Večer jsme v pořadí od oddílově nejmladšího po oddílově nejstaršího přistupovali ke stromečku a jeden dárek (samozřejmě ne ten vlastní) jsme si vytáhli. V opačném pořadí jsme pak dárky rozbalovali a hádali, od koho ten náš vylosovaný dárek je. Všechny dárky byly letos opravdu povedené! Nakonec se ještě rozdávali dárky od vedoucích a od družinek z velkého Vpředu.

Poté jsme si jen vyčistili zuby, přečetli pohádku a šli spát.

Neděle byla především ve znamení úklidu a cesty do Prahy. Balení věcí a úklid chaty nám zabraly téměř celé dopoledne. Po něm jsme si dali oběd a vyrazili na vlak. Byli jsme rychlí, a tak jsme si na zastávce ještě stihli zahrát i nějakou tu hru. Ze Sázavky jsme jeli vlakem dvě stanice do Světlé, kde jsme počkali na vlak do Prahy. Ve posledním vlaku už jsme byli poměrně zmožení, takže jsme v poklidu dojeli až za rodiči na Hlavní nádraží.

Petrská čtvrt'

Tudum... tudum... tudum... Drncání vláčku se nic na světě nevyrovná. Skladateli Antonínu Dvořákovi se líbilo tak, že podle něj složil krásnou skladbu Humoreska (proprste rodiče, ať vám ji pustí). Tento slavný skladatel měl shodou náhod svatbu v kostele sv. Petra na Poříčí, kde má i pamětní desku. Uměli byste z ní zjistit, jak se jmenovala Dvořákova žena křestním jménem? (Nápověda, mělo jen čtyři písmenka.)

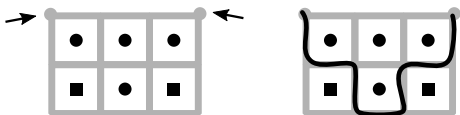
Až budeš vědět, pošepť to Julince, nebo to napiš e-psovi na *vpr.ed/e-pes*.

Pejsek

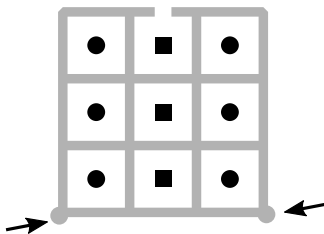
Rozděl a panuj!

Již od nepaměti panoval mezi kolečky a čtverečky spor. Tvým úkolem je nakreslit do mřížky jednu čáru tak, abys od sebe tyto dva tvary oddělil. Čára musí začínat a končit na označených místech a nesmí se křížit ani nikde dotýkat.

Na obrázcích níže je nalevo ukázka zadání a napravo jeho řešení.

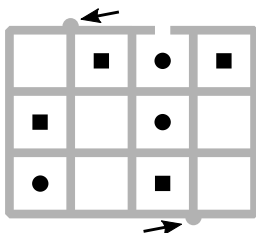

Pro mladší (do 5. třídy včetně)

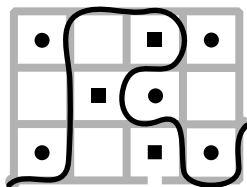
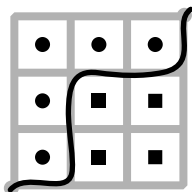
Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Pro starší (od 6. třídy včetně)

Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Řešení hádanky z minulého Pejska

Vpředák houbařem

Houba tohoto měsíce je opět jedlá a také velmi chutná. Roste téměř všude, nejlépe se jí daří na lesních mýtinách, vidět ji můžete ale i třeba na zahradě nebo v parku. Je to houba, kterou málokdo přehlédne, tyčí se v lesích jako malý slunečník. Její klobouk může být velký až půl metru. Často se z ní při vaření dělají houbové řízky.

Komu by se povedlo poznat, o jaké houbě je řeč (stačí první jméno), necht' to poví na schůzce Tee nebo pošle odpověď na e-psa (*vpr.red/e-pes*).

Ester se ptá

Jaké je vaše předsevzetí do nového roku?

Justýnka: dělat víc úkoly z Pejska, **Jana:** dodělat animaci, **Madlenka:** dělat si cancák, **Aža:** být trochu aktivnější v oddíle, **Ester:** dávat víc energie do oddílu, **Róza:** víc pracovat, **Áňa:** víc pracovat, **Pórek:** dostat se na školu, **Elfí:** dělat víc úkoly z Pejska, **Vojta a Řízek:** míň zlobit (*ale řekli to hlasem, co se podobá Ester, pozn. red.*), **Jenda:** mít víc energie na oddíl.

Jaké je tvoje nejoblíbenější cukroví?

Justýnka: rohlíčky, **Róza:** vosí hnízda, **Jana:** ořechy bez krému, **Madlenka:** kokosky, **Anika:** pusinky, **Řízek:** perníčky, **Aža:** vosí hnízda, **Elfí:** vanilkové rohlíčky, **Pórek:** marokánky, **Áňa a Samara:** vosí hnízda.

Oblíbená koleda?

Markétka: Štedrý večer nastal, **Julinka:** Byla cesta ušlapaná, **Marína:** Štedrý večer nastal, **Řízek:** Štestí zdraví pokoj svatý, **Pom:** Půjdem spolu do Betléma, **Jana:** Byla cesta byla ušlapaná, **Pórek:** Nesem vám noviny, **Róza a Justýnka:** Štedrej večer, **Madlenka:** Betlém na kredenci, **Kryštof:** Volek a oslík, **Elfí:** Vánoce, Vánoce přicházejí, **Áňa:** Volek a oslík, **Samara:** nemám preference.

Na skok do galerie

Z listopadového pátrání nám zbývá ještě jeden obraz k bližšímu prozkoumání. Než se na něj podíváme, chtěla bych za správné odpovědi poděkovat Aně, Josefce, Ráše, Róze a Madlence. Rujána je opravdu největší německý ostrov.

Třetí obraz, u kterého jsme prokázali padělek, pochází až z dalekého Japonska. Jde o Velkou vlnu u pobřeží Kanagawy od Kacušky Hokusaie, často známého jen pod křestním jménem Hokusai. Obrazu se taky někdy říká jen Velká vlna. Je to jedno z nejznámějších japonských děl vůbec. Hokusai žil v letech 1760—1849 v období zvaném Edo. Nejen v Japonsku, ale na východě obecně, se historie dělí do mnoha období podle toho, jaký císař zrovna vládl a podobně. V současnosti se Japonsko nachází v období Reiwa, které začalo v roce 2019 s vládou nového císaře. Období Edo (nebo také Tokugawa, název Edo pochází z tehdejšího jména pro Tokio) označuje v Japonsku dobu od roku 1603 do roku 1867, takže se táhlo přes 3 století. Pojmy jako renesance, baroko, klasicismus nebo romantismus, o kterých už jste nejspíš někdy slyšeli, se vztahují jen k umění, co vznikalo v té době v Evropě. Japonsko bylo v období Edo velmi izolované a vládli tam šógunové, což byli vlastně vojáci, a císař v té době nebyl moc důležitý. Bylo to ale také víceméně období míru, takže se i přes přísný společenský řád mohlo rozvíjet školství, města a právě i umění.

Hokusai je známý především pro své dřevotisky. Dřevořezy vznikaly i v Evropě, v Japonsku byly ale velmi oblíbené

a dostupnější než drahá malba na hedvábí. Nejstarší, černobílé, vznikaly už v 7. nebo 8. století, nejznámější, jako ty Hokusaiovy, vznikaly hlavně v 18. století. V tomto období se dřevotisku říkalo ukijo-e, což znamená „obrazy pomíjivého světa.“ Na štočky nařezaného dřeva se nalepil průhledný papír se zrcadlově převrácenou předlohou, která se vyřezala. Vzniklo pak vlastně takové razítko a mohlo být vytvořeno mnoho kopií obrazu. Japonské dřevotisky se v 19. století dostaly i do Evropy a měly velký vliv na místní umělecké styly, hlavně impresionismus a postimpresionismus (tam patřil i nám už známý van Gogh).

Velká vlna patří do Hokusaiovy sbírky dřevorytů nazvané 36 pohledů na horu Fudži. Jak jméno napovídá, všechny

tisky zobrazují horu Fudži, a to v různých ročních obdobích, počasí, z různé vzdálenosti. . . Nechybí ani na pozadí Velké vlny. Jak by se ale podle názvu nezdálo, tisků je celkem 46, protože Hokusai dodatečně vydal ještě dalších 10. I přes izolovanost Japonska té doby měla na Vlnu vliv Evropa, protože právě z ní pochází pruská modř, která je na obraze (jako jednom z prvních v Japonsku) použita. Nejspíš také nezobrazuje vlnu tsunami, ale takzvanou rogue wave (to znamená něco jako zlotřilá vlna), která se, na rozdíl od tsunami, projevuje na otevřeném moři a je hodně nebezpečná i pro velké lodě. Tisků Velké vlny vzniklo mnoho — ví se o přibližně 100 kopiích, takže ji můžeme potkat v galeriích všude možně po světě a jednu vlastní i pražská Národní galerie. Pokud se ale nemýlím, v současnosti není (po ukončení dlouholeté expozice umění Afriky a Asie) nikde vystavena.

Dneska to bylo trochu delší a složitější, protože asijská kultura je od naší tak odlišná, že by se o ní dalo mluvit dlouho a pořád by se našlo něco nového a zajímavého. Už jen Hokusai samotný je zajímavá osobnost. Snad jste si v tom něco našli i vy. A ten, kdo mi poví (nebo pošle přes *vpr.red/e-pes*), kolik obrazů je součástí Hokusaiovy nejznámější sbírky, se může těšit na 2 body do bodování!

Místa v okolí tábora

V průběhu celého roku se vám zde pokusím osvětlit historii několika málo míst v okolí našeho tábořiště.

Ploužnice

Obec Ploužnice leží jihovýchodně od Mimoně. Rozkládá se mezi Hvězdovskými rybníky a Hradčanským letištěm.

Střed obce, tedy její část, která zbyla z původní podoby Ploužnice před rokem 1948, je úzce propojen s vedlejší vesnicí Hvězdov. Ostatně během 19. století byly Ploužnice a Hvězdov spojené. Dnes již však jádro bývalé obce tvoří méně podstatnou část oproti té, která vznikla až během doby, co zde fungoval vojenský prostor.

Novější část obce tvoří největším dílem panelákové sídliště vybudované jako zázemí pro sovětské vojáky k hradčanskému letišti (přibližně 11 pětipatrových panelových domů) koncem 80. let, část ani nebyla dostavěna. Z menší části tvoří dnes obec budovy postavené již v 60. letech pro československou armádu.

Po zrušení vojenského prostoru v 90. letech došlo k velkému rozkrádání opuštěných domů a k jejich značnému zdevastování. Z většiny z nich dodnes zbyla jen kostra či nadále chátrající ruiny. Menší část z nich (4 sovětské panelové domy a všechny československé) v roce 1997 zrekonstruovala Mimoň s pomocí státu a přestěhovala sem část svých občanů, které ve městě nechtěla — převážně Romy.

Ti zde dnes žijí de facto odloučení od okolního světa — bez školy, lékaře, pořádného obchodu (jsou zde jen malé potraviny) či jakéhokoliv kulturního zázemí. Navíc v prostředí snad nejvíce poznamenaném působením vojáků — mezi polorozpadlými domy, naproti chátrající budově bývalého školního areálu, v blízkosti Hradčanského letiště...

Díky obrovské zástavbě se dnes jedná o nejlidnatější místo v celé oblasti bývalého VVP Ralsko.

Kdo řekne Kryštofovi, nebo pošle do e-psa (*vpr.red/e-pes*), nějaký svůj nápad, jak zmenšit odloučenost obyvatel Plouznice, určitě dostane 2 body do bodování.

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikuláš: 721 294 254

Julie: 734 853 092

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.
toppred.ctrnactka.cz

